

Per assolir la felicitat, Jesús no proposa pràctiques religioses. Diumenge IV de durant l'any

Dv, 27/01/2017 per Josep Lluell
[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge IV de durant l'any. Cicle A.
Barcelona, 29 de gener de 2017.

Qui s'apropi una i altra vegada a les Benaurances de Jesús s'adonarà que el seu contingut és inesgotable.

Sempre tenen ressonàncies noves.

Sempre trobem en elles una llum diferent pel moment que estem vivint o patint.
Com ressonen avui les paraules de Jesús?

-Benaurats els pobres d'esperit, els que saben viure amb poc, perquè tindran menys problemes, viuran amb més llibertat i estaran més atents als necessitats. El dia que ho entenguem i ho visquem serem més humans, més persones, millors creients.

-Benaurats els mansos, els que buiden el seu cor de violència i agressivitats. Són un regal de la societat. Quan tots ho fem, podrem convida en verdadera pau.

-Benaurats els que ploren en veure sofrir els altres. Són bona gent. Amb ells es pot construir un món més fratern i més solidari, més humà i entranyable.

-Benaurats els que tenen fam i set de justícia, els que no han perdut el desig de ser més justos ni l'afany de fer una societat més justa. En ells hi alena el millor de l'esperit humà, que ens fa més bons i més feliços.

-Benaurats els misericordiosos, els que saben i volen perdonar. Només Déu coneix la seva lluita interior i la seva grandesa real. Són ells els que millor ens poden apropar cap a la reconciliació i cap a la festa de convida en pau.

-Benaurats els que mantenen el seu cor net d'odis, enganys i falsos interessos. Es pot confiar en ells per construir el futur millor que tots desitgem.

-Benaurats els que treballen per la pau amb paciència i amb fe i sense mai desanimar-se, buscant sempre el bé de tots. Els necessitem per a reconstruir la bona convivència entre tots.

-Benaurats els que són perseguits per actuar amb justícia i responen amb mansuetud a les injúries i ofenses. Ells ens ajuden a vèncer el mal amb el bé.

-Benaurats els que són insultats, perseguits i calumniats per seguir fidelment la trajectòria de Jesús. Les seves sofrències no es perdran inútilment perquè tenen una transcendència eterna.

Les Benaurances deixen ben clar que Déu és l'únic que ens garanteix la felicitat eterna ja en aquest món.

No ho heu experimentat mai això?

Us heu fixat que per assolir la felicitat, Jesús no proposa pràctiques religioses sinó més aviat formes de comportament humà que es podrien resumir en aquest senzill programa: "Les persones són més felices si són realment i pràcticament compassives." En això es resumeix tot plegat.

La verdadera felicitat no és la diversió.

És el sentiment determinant de què aquesta vida val la pena i de què aquesta vida està oberta a l'esperança eterna.

Hi vivim oberts, nosaltres?